

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/1341/2015
Identifikačné číslo spisu:	6912213750
Dátum vydania rozhodnutia:	06.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6912213750.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Pal'ko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 16 C 236/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. apríla 2015 sp. zn. 13 Co 626/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 28. januára 2014 č.k. 16 C 236/2012-41 zamietol žalobu, ktorou žalobkyňa žiadala zaviazat' žalovanú zaplatiť jej majetkovú ujmu v sume 125 € a nemajetkovú ujmu v sume 669,37 € podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobnú pri výkone verejnej moci. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Tento rozsudok žalobkyňa napadla odvolaním. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 22. apríla 2015 sp. zn. 13 Co 626/2014 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 204 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené 10. februára 2014, posledným dňom na podanie odvolania bol deň 25. februára 2014 (utorok). Žalobkyňa podala odvolanie osobne na súde dňa 26. februára 2014, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Odvolanie odovzdala v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb

(ReMax Courier Service, s.r.o.) s tým, aby bolo doručené súdu prvého stupňa. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietanú procesnú vadu žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.); v zmysle § 243a ods. 3 O.s.p. rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V týchto ustanoveniach nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Prípustnosť prvého dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Procesnú prípustnosť dovolania žalobkyne by vzhľadom na to zakladala len procesná vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobkyňa v dovolaní procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania najvyšší súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Súd prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (R 23/1994). V konaní pred najvyšším súdom bolo preto potrebné posúdiť správnosť záverov odvolacieho súdu o dni podania odvolania.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Zo spisu vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol zástupcovi žalobkyne doručený 10. februára 2014 (č.l. 48 spisu). Posledným dňom 15-dňovej lehoty na podanie odvolania bol 25. februára 2014 (pracovný deň - utorok), ako konštatoval aj odvolací súd. Odtlačok podacej pečiatky Okresného súdu Rimavská Sobota na odvolaní žalobkyne (č.l. 50 spisu) potvrdzuje, že súd prvého stupňa prevzal odvolanie 26. februára 2014 od toho, kto mu ho fyzicky doručil; deň takéhoto prevzatia ale nemusí byť vždy bez ďalšieho dňom totožným s dňom podania odvolania.

V dovolaní sa namieta, že odvolanie bolo odovzdané „doručovateľskej spoločnosti 25. februára 2014, teda v čase, keď žalobkyňa ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania“. Žalobkyňa, podľa

všetkého s úmyslom preukázať včasnosť podania odvolania, pripojila k dovolaniu výtlačok internetovej stránky (č.l. 62 spisu) s údajmi, v zmysle ktorých obchodnou spoločnosťou ReMax Courier Service, s.r.o. bola prevzatá na doručenie zásielka, prepravný list, ktorý má č. 1551670676. Ide o spoločnosť, predmetom činnosti ktorej je aj poskytovanie poštových služieb (viď údaje obchodného registra dostupné na www.orsr.sk). Z dokladu predloženého dovolateľkou vyplýva, že malo ísť o zásielku s hmotnosťou 3,30 kg, ktorú uvedená spoločnosť (údajne) prevzala od žalobkyne 25. februára 2014. Táto zásielka bola adresovaná Okresnému súdu Rimavská Sobota a jej obsahom mali byť - usudzujúc z textu tohto dovolania - odvolania vo viacerých súdnych konaniach tohto súdu (viď bližšie „popis zásielky“ POH - NŠ -66€-14x, POH-NŠ-ODV-R-zamiet.žaloba-17x).

Vzhľadom na nejednoznačnosť údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom dovolateľkou dovolací súd vytvoril žalobkyňi procesnú možnosť, aby doložila opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania (viď list z 13. augusta 2015 založený v spise na č.l. 110). Táto písomná výzva bola právnomu zástupcovi žalobkyne doručená 4. septembra 2015, žalobkyňa ale na výzvu súdu nereagovala.

Najvyšší súd zastáva názor, že bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí byť spôsobom dostatočne hodnoverným preukázané, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu.

Keďže údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v danom prípade v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobkyne oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru, dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila. V nadväznosti na to dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

So zreteľom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol dovolanie ako procesne neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V konaní o dovolaní bola procesne úspešná žalovaná, ktorej preto vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na jej priznanie (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.